

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja naj dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 13. marca.

Da sedanje srednje šole ne zadoščajo več duhu časa, to se že skoro občno priznava. Njih organizacija je že zastarela in ni napredovala s časom. Res se je tu in tam s kako ministersko naredbo kaj preuredilo, a vse te premene podobne so le krpam, ki se pritisnejo na staro obleko. Tu je treba radikalne reforme, ki se mora izvršiti brez zastarelih predsodkov.

Vsakemu je jasno, da gimnazija, kakeršna je zadoščala potrebam pred 20, 30 ali celo 40 leti, danes ne zadošča več. V tej dobi so znanosti neizmerno napredovale, posebno pa prirodoznanstvo in tehnične znanosti. Pred 40 leti je mož, ki je dobro poznal klasike, lahko veljal za jako izobraženega, a dandanes se od občne izobraženosti kaj več zahteva in kaj družega. Neobhodno je treba, da ve tudi kaj od prirodoznanstva, da pozna vsaj bistva novjših izumljenj, ki so popolnoma preobrazile naše življenje. Kdor nič ne ve jasnega o brzojavu, telefonu, električni luči, ne more več veljati za občno izobraženega moža.

Za občno izobraženje imajo skrbeti srednje šole zlasti gimnazije. Te šole bode treba torej tako preustrojiti, da bodo zadoščale svoji nalogi. Minister Gauč je že obetal preorganizacijo gimnazij in realk, toda kakor se kaže, on posebno ne hiti s tem delom. Sploh pa on tudi ni mož po tem, da bi mogli vanj postaviti posebne nade.

Dosedaj so vse njegove naredbe nekako malenkostne in so merile pred vsem le na to, da revnejim razredom prebivalstva zapro pot v srednje šole, da ne bodo kmetski sinovi izpodirali v službah plemenitaških in uradniških sinov, kateri se večkrat ne odlikujejo s posebnimi sposobnostmi. Za reformo naših srednjih šol ta mož ni. Njemu je le za deveti razred, da se nekoliko podraži sedanje šolanje.

Pri reformi srednjih šol gre za važna načela, ne pa za malenkostne naredbe.

Pred vsem bode treba, da se v šolah bolj poučujejo realni predmeti, da se ta pouk vrši na bolj praktični podlagi, ne tako suhoparno in pedantično, kakor sedaj. Da se bode pa dobilo časa za pouk realnih predmetov na gimnazijah, naj se pouk grščine popolnoma odpravi, pouk latinščine pa primerno skrči. Mi priznavamo važnost klasičnega

grškim in latinskim, a dandanes imamo že dovolj dobrih prevodov, da jih ni treba čitati v izvorniku.

Starokopitneži mnogo ugovarjajo odpravi ali omejitvi klasičnih jezikov na gimnazijah. Zanje navajajo razne uzroke. Tako se baje učenec pri učenju latinske in grške slovnice navadi še le prav logično misliti. Seveda to ne pomislijo, da so slovnice novih jezikov ravno tako pripravne za pospeševanje mišljenja, kakor grška in latinska, zlasti slovnice slovanskih jezikov. Poleg tega pa logično mišljenje jako pospešuje pouk matematike, ki se bi moral jako razširiti. Drugi zopet zatrjujejo, da realistični predmeti le bistrijo um, pa ne blažijo srca. To je tudi lepa fraza, pa nič družega. Gospodje bi prišli v zadrego, ko bi morali iz praktičnega življenja nam dokazati, da so možje, ki so se klasično izobraževali blažjega srca, nego realno izobraženi. Priznati bi morali, da se tudi mej klasično izobraženimi ljudmi dobe trdosrčneži, mej realno izobraženimi pa tudi možje blagega srca.

Pa še nekaj družega plaši zlasti konservativce pred pomnoženjem realij v srednjih šolah. Mnogi mislijo, da realno znanje spodkopuje versko čuvstvo, kakor bi poznanje prekrasnega stvarjenja spodkopavalo vero v Boga. Za to svoje mnenje nemajo družega povoda, da je nekaj prirodoznancev bilo brezvercev. Pa brezverci se dobe tudi v krogih, ki se ne pečajo z prirodoznanstvom. Bili so pa tudi prirodoznanci, ki so bili kaj verni možje. Zmote, ki jih je morda prirodoznanstvo usejalo, dajo se zopet le s prirodoznanstvom odpraviti. Torej tudi ta ugovor ne velja.

Navajal se bode pa še nek drug ugovor proti razširjenju pouka v realijah na gimnazijah. Vsaj minister Gauč se je že večkrat izjavil, da realne gimnazije neso opravičile nad, ki so se stavile vanje. Toda tudi ta ugovor ne velja. Treba je le vprašati se, zakaj realne gimnazije neso uspevale. Mari ne zato, ker so jih tako organizovali, da živeti neso mogle. Bile so le spodnje realne gimnazije, potem je pa dijak moral na gorenjo gimnazijo ali realko, kjer je seveda težje izhajal nego oni, ki so bili na gimnaziji ali pa realki, ker se ni niti gimnazijskih niti v realnih predmetov mogel tako temeljito naučiti kakor gimnazijec ali realec. Drugega uspeh bi pa bile imele, da so se bili napravili še višji razredi. Dobili bi bili jako obširno izbo-

ražene može, ki bi bili jako lahko stopili na vseučilišče ali pa na tehniko, pa tudi v praktičnem življenju si ložje pomagali nego gimnazijci. Zakaj pa uspevajo realne gimnazije v južnej Nemčiji in realke prvega razreda v severnej Nemčiji, na katerih se uči tudi latinščina in katere imajo od leta do leta več učencev. Iz teh šol je že prišlo mnogo vrlih mož, ki sedaj z uspehom delujejo na znanstvenem polju. Šole je le treba tako urediti, da uspevati morejo.

Sedaj ko smo ugovore proti realnim gimnazijam ocenili, hočemo še ob kratkem spregovoriti o reformi gimnazij. Po našem mnenju bi bilo najbolje, da se osnuje jednotna srednja šola, kakor se misli na Ogerskem. Znanje latinščine itak ne škoduje nobenemu izobražencu. Spodnji razredi bi morali vsekako biti skupni za realko in gimnazijo. Učenec, ki dovrši ljudsko šolo, še pač ne more vedeti, kje bi ložje izhajal na gimnaziji ali na realki. Pa tudi roditelji še tedaj ne morejo otrokovih zmožnostij prav presoditi. Mnogo kaj nadarjenih dijakov baš zaradi tega ne uspeva, ker so si izbrali napačni zavod. Dijak, ki je že nekaj let bil v srednji šoli, vender se o tem ložje odloči.

Risanje je jako velike važnosti za sedanji čas. Ne potrebuje ga le tehnik, ampak tudi drugi izobraženi ljudje. Z risanjem se pa tudi pospešuje dober okus. Moralo bi se torej uvesti tudi na gimnazijah.

Podlaga prirodoznanstva je matematika in to bi se morala potem mnogo obširneje poučevati. Pred vsem bi se pri njenem predavanju moralo gledati, da se bistri duh, pa tudi praktična stran bi se pozabljati ne smela. Sedanja metoda poučevanja matematike je napačna, ker je presuhoparna. Le pomislimo kako se dolgočasi učenec pri računanju s črkami, ko se mu pišejo dolge vrste x in y , večkrat ne da bi vedel kaj prav za prav pomenjajo. Koliko več veselja bi imel, ako bi se mu takoj skušalo pojasniti na lahkih enačbah. Saj vidimo, s kolikim veseljem mnogi, ki neso baš prijatelji matematike, računajo računske naloge, ki se semtertja objavljajo po beletrističnih listih. Če učenci ne uspevajo v matematiki, neso krivi le učenci, ampak mnogokrat učitelji. Za matematiko ni treba posebne nadarjenosti, kakor za pesništvo, temveč le naravnega razuma, katerega gotovo

LISTEK.

Zgodovina Pugačóvljevega punta.

(Spisal A. S. Puškin, iz ruskega preložil — o.)

(Dalje.)

Pugačov je zasedel trdnjavi Tocko in Soročinsko in je z navadno drznostjo po noči, v silnem viharju in sneženju napadel prednje oddelke Golicina, major Puškin in Jelagin pa sta ga odbila. V tej bitki je bil ubit hrabri Jelagin. Ravno ta čas se je Mansurov zjedini s knezom Golicihom. Pugačov ni utegnil zažgati trdnjav, ki jih je zapustil, in se je nazaj pomaknil k Novoserģijevski. Golicih, pustivši v Soročinski svojo zalogo pod stražo štirih sto mož z osmero topov, je šel čez dva dni dalje. Pugačov se je vzdignil proti Ileckemu gorodku, pa se je mahoma obrnil proti Tatiščevi, v njej obsedel in začel utrjevati se tam, Golicih je poslal v Ilecki gorodok podpolkovnika Bedrjago s tremi eskadroni konjice podpiranimi s pehoto in topi, sam pa je šel naravnost na Perevolocko, (kamor se je tudi

vrnil Bedrjaga) odtod, pustivši tovore pod stražo jednega batalijona pod polkovnikom Grinevim, napotil se je pod Tatiščevo.

Pugačov je bil trdnjavo, ki jo je preteklo leto vzel in sežgal, že zopet popravil. Zgorele lesene utrdbe so bile nadomeščene z sneženimi. Golicih se je začudil nad razpoloženji Pugačova, ker ni pričakoval od njega takega znanja v vojni skušnji. Golicih je odredil s početka tri sto mož, da bi ogledali sovražnika. Puntarji so se potuhnili, jih pustili prav do trdnjave, in najedenkrat naredili silen izkok, pa dva eskadrona, pomagajoča prvim, sta jih udružala. Polkovnik Bibikov je še to uro poslal lovce, kateri so tekli, s krpljami na nogah, po globokem snegu in zaseli vse ugodne višine. Golicih je razdelil vojsko v dve koloni, začel bližati se in pričel ogenj, na katerega so odgovorili iz trdnjave ravno tako silno. Streljanje je trajalo tri ure. Golicih je razvidel, da z jedinimi topi zmagati bi bilo nemogoče in je ukazal generalu Freimanu, z levo kolono iti na naskok. Pugačov je postavil proti njemu sedem topov. Freiman jih je vzel in se vrgel na oledeneli nasip. Puntarji so se branili kakor

besni, pa so bili vender prisiljeni umakniti se pravilnemu orožju in spustili so se v beg na vse strani. Konjica, do sedaj še nedelujoča, zasledovala jih je po vseh cestah. Prelivanje krvi je bilo strašno. V trdnjavi sami je padlo do tisoč tri sto puntarjev. Dvajset vrst daleč okoli Tatiščeve ležala so njih trupla, Golicih je zgubil do štiri sto ubitih in ranjenih, mej temi čez dvajset častnikov. Zmaga je bila odločilna. Šest in trideset topov in čez tri tisoč ujetih je prišlo zmagovalcu v roke. Pugačov se je s šestdeset kazaki prebil skozi sovražnikovo vojsko in pridirjal z dvanajstimi od njih v Berdsko slobodo z vestjo o porazu svojem. Puntarji začeli so pobirati se iz Berde, nekateri na konji, nekateri na saneh. Na vozove so nakopičili naropano premoženje. Ženske in otroci so šli peš. Pugačov je ukazal razbiti sode vina, ležeče v njegovi hiši, ker se je bal pijanstva in punta. Vino udrlo je po ulici. Mej tem je mislil Šigajev, ko je videl, da je vse zgubljeno, zaslužiti si pomiloščenje, in je zadržavši Pugačova in Hlopušo, poslal k Orenburškemu gubernatorju s predlogom, da mu izda samozvanca in prosil, naj se mu da signal z dvema topnima

vsakdo prinese v šolo. Da se mu ni dalje razvil, je večkrat šola kriva. Za bistrenje uma pa ne zadošča več dosedanja Euklidova matematika, kakor se sedaj razlaga v srednjih šolah, temveč posebno novejša geometrija in funkcijska teorija, katera se ne bavi z matematičnimi stvori, kakršni so, preiskajoč njih svojstva, temveč se bavi s tem, kako da nastajajo. Zatorej je ta del matematike jako pripraven za podlago filozofije.

Ker je pa poznanje elementov višje matematike tudi velike važnosti za učenje prirodoslovnih predmetov, bilo bi primerno, da se uvedo elementi višje matematike v gimnazijo. Saj se je to tudi zgodilo v Nemčiji na mnogih zavodih, kjer že predavajo diferencialno in integralno računstvo. Mnogo časa bi se pridobilo s tem, da bi se predmeti ne ponavljali v višjih razredih. Mi priznavamo sicer neko važnost ponavljanju, a vendar je sedanja uredba prej škodljiva nego koristna. Mnogokrat se dijak baš zaradi tega v zgornjih razredih ne uči, ker misli, da že vse zna, ker se je že jedenkrat učil. Pri nekaterih predmetih pa ponavljanje tudi ni tako potrebno.

Baš pri matematiki dijaki lahko ne pozabijo, kar so se naučili, če ume profesor pametno zidati na to, kar so se poprej učili. Kadar se pa ponavlja, naj se ne ponavlja paragraf za paragrafom, temveč naj se poskuša z raznimi nalogami poklicati ono, kar se je dijak učil zopet, v spomin. Te naloge je dobro, če so nekako sistematično urejene. Pri tem dijak poprejšnje ponavlja, pa se še vedno kaj novega nauči. Tako se ponavlja v pruskih srednjih šolah planimetrija v terciji in sekundi (5. do 7. leto) na raznih konstrukcijah, po teoriji geometričnih pomočnih in podobnih stvorov. Na ta način se vse ponovi, a vendar učenec se še vedno kaj novega nauči.

Govorilo se je tudi, da bi se uvel še 9. razred na gimnazijah. To bi bil udarec za stariše, ki imajo sinove v šolah. Pač bi pa mi ne ugovarjali 8. ali še 9. razredu za one učence, ki pojdejo na tehniko in podobne šole. Toda tukaj bi se morale študije na politehniko tako premeniti, da bi se čas učenja vendar ne zdaljšal. Oni matematični in prirodoslovnski predmeti, ki so podlaga tehničnemu učenju vseh strok, naj bi se prestavili na realko. Zopet nov preobrat bode rekel marsikdo, drugemu se bode to zdelo kar smešno. Pa to bode rekel le oni, ki razmer po svetu ne pozna. Tako uredbo imajo na Virtemberškem in Badenskem že upeljano, kjer se na realnih gimnazijah in realkah omenjeni predmeti poučujejo, je potem dijaku, ki je dovršil tako srednjo šolo, le dve ali tri leta treba biti na politehniko. S tem se doseže isti uspeh, dijaki pa se ceneje izšolajo, ker je življenje v manjših mestih ceneje, nego v večjih, kjer so velike šole.

Za nas Slovence bila bi pa taka uredba že zaradi tega važna, ker je mogoče, da kdaj dobimo slovensko realko, tehnike pa seveda nikoli. Inženjerji, ki bi se učili v slovenščini vse one predmete, ki so podlaga strokovnemu znanju, bi se gotovo hitro privadili slovenskemu uradovanju.

Novi jeziki imajo danes tudi večjo važnost, mej drugim tudi slovanski in tudi na te se bode ozirati treba pri reorganizaciji srednjih šol. Pa za sedaj končamo, homo pa o priliki o tem vprašanji

še več spregovorili. Toliko mislimo, da je že iz povedanega jasno, da novemu času je treba nove šole.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 13. marca.

Nasprotja mej desničarji so jako velika, pa vendar je pričakovati, da letošnja pomlad še **državnozbornska** večina ne razpade. Predloge, o katerih se sporazumeti ne morejo, bodo se odložile do jesenskega zborovanja. Do tedaj se morda nemški konservativci kaj premislijo, da se ne bodo upirali poljskim željam glede odpisa zemljiško-odveznega dolga. Nov šolski zakon se pa itak ne bode več rešil v sedanjih legislativnih dobi. Komisija gospodske zbornice vse prepočasi dela, da bi prišel letošnji pomlad v zbornici samej na vrsto. Ako pa bode gospodska zbornica še le jeseni se v plenumu bavila z njim, potem zbornica poslancev ne bode več imela časa vzeti ga v obravnavo, ker zadnje zasedanje itak ne bode dolgo. Načrt bode obležal v šolskem odseku zbornice poslancev. Tudi baš ta zadeva ni pripravna, da bi se zbor z njo bavil še pred novimi volitvami. Sedanja večina utegne torej celo ostati do konca sedanje legislativne dobe, če jej kaj posebnega ne naredi konca, zlasti, ker se Poljaki tudi morda s tem zadovoljijo, da se odpis zemljiško-odveznega dolga še odloži. Sami itak ne čajo storiti prvega koraka za združenje z levico, da bi se jim ne očitalo, da so razbili sedanje državnozbornsko večino, temveč le zahtevajo, da naj jim pogladi pot vlada. Pri novih volitvah se bodo pa stvari radikalno premenile. Staročehi se bodo morali odločno izjaviti proti verskeji šoli, če nečajo zgubiti vsega zaupanja. Nemški konservativci bodo pa morali odločiti se od ostale desnice, ker drugače ne bodo več voljeni, ker sedanja državnozbornska večina jim ni pomogla do verske šole. Svojim volicem so vedno obetali, da jim pribore versko šolo, zlasti pomanjšanje bremen za šolstvo. Ker tega neso dosegli s sedanjimi zavezniki, bodo jih volilci prisilili, da se postavijo na svoje noge, posebno ker jim Lienbacherjeva stranka podkopava tla. V novem državnem zboru bode razmerje strank precej drugačno.

Staročeski profesorji se boje predavati na **češkem** vseučilišču, ker se boje demonstracij. Tako predvčeraj Kvičala ni predaval. Predvčeraj je 800 čeških dijakov hotelo imeti, da bi se posvetovali, kako naj nadalje postopajo proti staročeskemu profesorjem, pa so jih policisti razgnali.

Gospodska zbornica **ogerska** je jednoglasno vsprejela predlogo, da se grofu Andrássyju postavi v Budimpešti spomenik na državne stroške. Potem je pa po kratke debati vsprejela budget v generalnej in specialnej debati.

Vnanje države.

Volitev budgetne komisije v **francoske** zbornici ni bila baš ugodna za vlado. Vlada hoče najeti večje posojilo in preustrojiti davke. Iz 37 voljenih članov jih je pa 5 za posojilo, 8 pa odločno zoper. Drugi priznavajo potrebo dotične reforme in tudi proti posojilu neso naravnost, a vendar mislijo, da bi se moralo pred vsem gledati, da se kaj prištedi v državnem gospodarstvu, zlasti pri vojski. Ne ve se zatorej, kakšen bode izid posvetovanj budgetne komisije. Kdo ve, se li bode vlada mogla vzdržati, kajti budgetna komisija je v Franciji vrgla že več vlad.

Tudi v Rimu bi bilo kmalu prišlo do ministerske ali pa do parlamentarne krize. Znani Imbriani je v zbornici **italijanske** se jezil nekaj čez vlado, ki dela ovire irredentovcem in pri tem o ministerskem predsedniku rabil razne ne laskave besede. Predsednik zbornice ga je sicer opomnil, da naj drugikrat v parlamentu rabi spodobnejše

izraze, a Crispi s tem ni bil zadovoljen in je zahteval, da naj se Imbrianu da resen ukor, kar pa predsednik Biancheri ni hotel storiti. Crispi je stvar spravil pred ministerski svet, ki je sklenil poslati Biancheriju pismo, v katerem se zahteva, da naj Crispiju da zadoščenje. Sedaj se je pa Biancheri čutil razžaljenega, dal svojo demisijo in je vlado s tem spravil v zadrego. Ko se je v zbornici prečitala odpoved Biancherija, je Crispi ustal in predlagal, da se ne vsprejme. Ko je vsa zbornica bila za to, da Biancheri še ostane predsednik, se je ta udal, Crispi pa ni dobil nobenega zadoščenja.

V dežeinem zboru **pruskem** je poljski poslanec Szumula pri posvetovanji v budgetu komisije za naseljevanje Nemcev v vzhodnih pokrajinah svaril pred grdim ravnanjem s Poljaki. Potrebovali jih bodo v vojni z Rusijo. Če se vojna na dve strani ugodno konča, tudi Nemčija ne bode mogla osvojiti si pribaltijskih pokrajin drugače, da ima varno ozadje. Govornik je preverjen, da bodo Nemci morali prisvojiti si prej ali slej pribaltijske pokrajine. — Nemcem ta govor ni ugajal in mnogi so ugovarjali. V Berlinu ne žele vojne z Rusi, zato jim taka izzivanja ne ugajajo. Poslanec s svojim govorom ni nič koristil poljske stvari, temveč le škodoval. Nemci zaradi tega ne bodo nič le pše s Poljaki ravnali, Rusi jim bodo pa še manj zaupali. — Za Poljake so se pa tudi potegovali Rückert, Windthorst in Poljak Jazdzewski. Prvi je posebno hudo prijemal Bismarckovo politiko in slikal njene neuspehe. S tem, da je preganjal katolike, socialiste in Poljake, je le utrdil te stranke. Govornik je naglašal, da so Poljaki tudi pruski državljani in se zatorej mora z njimi kakor z državljani ravnati. Več konservativnih in narodno-liberalnih govornikov je zagovarjalo vlado naglašajoč, da se mora nemštvo zavarovati pred Poljaki. Seveda se je nazadnje ta točka budgeta tudi vsprejela.

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Sobotna številka Tržaške „Edinosti“ bila je zaplenjena zaradi članka „Slavjanskij v Trstu“. Včerajšnja številka ima dve strani priloge.

— (Slavjanskij v Zagrebu.) Povodom koncertov ruske družbe pokazal je kraljevski [Zagreb, da se v njegovega prebivalstva žilah kroži nekoliko iskreneja kri, nego li v megleni Ljubljani, da je pa v hrvatski metropoli tudi politični vzduh ugodnejši nego pri nas. Dočim se je pri nas sprva koncert zabranil, češ, prišlo bode do demonstracij, zahtevala se bode ruska himna, dočim so se pri sestavljanji programa delale razne ovire in težave, se v Zagrebu vsega tega ni videlo. Narod pozdravljaj je z živoklici Slavjanskega in njegovo družbo na ulici in javnih prostorih, spremil ga na kolo-dvor, kjer klicev „Živeli!“ in „Zdravstvujte!“ ni bilo ne konca ne kraja. Pozdravljanje z robci pa je trajalo, dokler ni vlak izginil na vidiku. — Kolika je bila v Zagrebu udeležba, presoja naj blagovoljni čitatelj potem, da je bilo, kakor trdi „Hrvatska,“ v vseh štirih koncertih vsaki krat do tri tisoč ljudi, zadnji večer pa je dvorana „Sokolova“ bila tako polna, da bi po besedah „Obzorovih“ niti „zrno prosa nebi više našlo mesta.“ Poslednji večer dobila je gospa Slavjanskaja velik šopek, Slavjanskemu poklonil je dr. Mazzura v imenu meščanstva velik srebern venec v rudečem etuviji, pravoslavna občina pa srebern venec v modrem etuviji. „Sokol izročil mu je venec svežih cvetlic z monogramom, a predno je pričelo petje, usul se je z galerije na ruske pevce pravi dež malih

streloma. Stotnik Loginov, spremljajoč poheg Pugačova, oglasil se je pri Reinsdorpu s to vestjo. Ubogi Reinsdorp ni smel verjeti svoji sreči in celi dve uri se ni mogel odločiti, da bi bil dal zahtevani signal! Pugačova in Hlopušo osvobodili so mej tem prognanci, nahajajoči se v Berdi. Pugačov je zbežal z desetimi topi, z naropanim plenom in z dvema tisoči ostale druhali. Hlopuša je pridiral v Kargalo z namenom, rešiti ženo in sina. Tatari so ga zvezali in poslali naznanit k gubernatorju. Slavnega kaznjence pripeljali so v Orenburg, kjer mu je bila končno odsekana glava v juniji leta 1774.

Prebivalci Orenburga, ki so zvedeli o svojem osvobojenji, planili so v trumah iz mesta s šest sto mož pehote, katere je Reinsdorp poslal v popuščeno slobodo in se polastili živeža. V Berdi dobili so osemnajst topov, sedemnajst sodov bakrenega denarja in obilo kruha. V Orenburgu so se hitro zahvalili Bogu za nepričakovano rešitev. Golicina so blagoslovljali. Reinsdorp mu je v pismu svojem čestital na zmagi in ga imenoval rešitelja Orenburga. Od povesod so jeli voziti živež v mesto. Nastalo je izobilje in bedno šestmesečno obsedanje je bilo v jednom radostnem trenutku pozabljeno. Dne 26. marca

je prišel Golicin v Orenburg; prebivalci so ga vsprejeli z nepopisno slavo.

Bibikov je z nestrpljivostjo pričakoval tega preobrata. Zaradi hitrejšega vojnega delovanja od-potoval je iz Kazani in v Bugulmi ga je doletela vest o popolnem porazu Pugačova. Neizrečeno se je razveselil. „Zdaj še le se mi je mlinski kamen odvalil s srca (je pisal dne 26. marca ženi svoji). Danes ustopijo moji v Orenburg; nemudoma po-hitim tudi jaz tja, da bi se še hitreje povrnil svo-jim. Pa koliko je las osivelo v bradi, to Bog vidi; na glavi pa je pleša še večji postala: vendar hodim po mrazu brez vlasulje.“

Mej tem je Pugačov, ogibaje se razposlanih patrolj prispel jutraj dne 24. marca v Seitovsko slobodo, jo sežgal in se podal k Sakmarskemu go-rodoku nabiraje po poti novo druhal. On je mislil brez dvombe, da mora Golicin iz Tatiščeve z vsemi svojimi silami obrniti se k Jaickemu gorodoku in kar hipoma se spravi na pot, da bi vnovič zasedel Berdsko svobodo nadejaje se nepričakovano pola-stiti se Orenburga. Golicin, ko je zvedel o taki drznosti po polkovniku Horvatu, zasledovavšim Pu-gačova prav od Tatiščeve, pomnožil je svojo vojsko

s pehotnimi oddelki in kazaki, ki so bili v Oren-burgu, vzel konje svojim častnikom za poslednje, šel nemudoma samozvancu naproti in ga srečal v Kargali. Pugačov je razvidel svojo pomoto in se je jel nazaj pomikati, dobro uporabljajoč ležo mesta. Na ozki poti nastavil je proti Bibikovu in Arše-nevskemu sedem topov in se pod njih zaščito urno zagnal k reki Sakmari. Tu so pa prispeli topi k Bibikovu; ta je zasedel goro in postavil baterijo. Horvat v zadnji soteski je planil na puntarje, jim vzel tope, jih pognal v beg, zasledoval osem vrst njih tolpe in z njimi vred ustopil v Sakmarski go-rodok. Pugačov je zgubil poslednje tope, štiri sto mož ubitih in tri tisoč pet sto ujetih. Mej posled-njimi nahajali so se tudi glavni njegovi soudelež-niki: Šigajev, Počitalin, Padurov in drugi. Pugačov je bežal s štirimi tovarniškimi kmeti k Prečistenski in odtod k Uralskim tovarnam. Utrujena konjica ga ni mogla dohiteti. Po tej odločilni zmagi se je Go-licin vrnil v Orenburg, naložil Freimanu pomirenje Baškirijske, Aršenovskemu iztrebljenje novomoskovske ceste, Mansurova pa je poslal v Ilecki gorodok, da da bi vso to stran iztrebil in šel osvobodit Simonova.

(Dalje prih.)

šopkov, katerih je bilo nad tisoč. — Slavjanskemu so hrvatske tamburice izredno prijale in rekel je, da bode skušal, uvesti jih v svoje koncerte. Tamburaši in pevci „Kola“ podarili so njegovej gospodični hčerki jedno tamburico. — Včeraj bil je Slavjanskij v Karlovci, kjer je bil z vsem svojim zborom pri gospej baronovi Ivki Vranicanijeve povabljen na obed. — V Zagrebu bo Slavjanskij dne 16. in 17. t. m. zopet koncertoval. Tudi v Oseku priredi še jeden koncert.

— (Izjava škofov.) Gospodske zbornice šolska komisija imela je včeraj kratko sejo. „Wiener Abendpost“ objavlja iz dotičnega zapisnika izjavo, katero so kardinal Schönborn, knezoškof Zwerger in knezoškof Misija kot zastopniki avstrijskih škofov podpisali in v kateri naznanjajo, kako bi se šolski zakoni iz l. 1869 in 1883. imeli predrugačiti, da bi zadoščevali katoliške cerkve opravičenim zahtevam. To bode le tedaj možno, ako se ne bode kratila svoboda vere in vesti, ako bodo šole urejene na katoliški podlagi. Zatorej se zahteva: 1.) Javne ljudske šole imajo se urediti tako, da da bode katoliškim otrokom možno, obiskavati jih redno, ne da bi bili pomešani z otroki drugih veroizpovedovanj. 2.) Na katoliških ljudskih šolah morajo vsi učitelji biti katoličani, vzgojeni na katoliških učiteljskih in morajo biti usposobljeni za poučevanje veronauka. 3.) Pri nameščevanju učiteljev na takih šolah ima se katoliške cerkve organom dovoliti potreben upliv, da se prepričajo o primeren delovanju učiteljev, ki se imajo namestiti. 4.) Pouk v veronauku ima se razširiti s tem, da se bodo zanj uporabljali tudi učitelji. Ostali pouk, učni načrti in učila imajo se urediti tako, da bode vse v jednotnem soglasju s katoliškim značajem šole. 5.) Glede nadzorovanja ljudskih šol in učiteljskih mora se cerkvi omogočiti, da dejalno čuva in pospešuje katoliški značaj. Naposled izjavljajo podpisanci, ne da bi se dotikali političnih uvaževanj, da so pripravljeni, glede svojih terjatev s pristojnimi faktorji nadalje razpravljati. — Naučni minister Gauč je na to odgovoril, da se mora vlada o tej izjavi še resno in temeljito posvetovati, On bode o tem obvestil ministerski svet, čegar sklepe bode potem naznanil. V ta namen naj se seja zaključi, kar se je tudi zgodilo. — „N. Wr. Tagblatt“ piše, da je gospodske zbornice srednja stranka s to izjavo jako nezadovoljna, kajti že z ozirom na vojsko je nemogoče zopet ustaviti konkordatsko šolo. Čehi so tudi jako zlovoljni, ker so škofje glede šole zapustili autonomistično stališče. Misi le, da bode izjava škofov pospešila desnice razpad.

— (V Št. Ožbaltu) umrl je v torek tamonjski g. župnik g. Ivan Nemanjč, v 34. letu dobe svoje.

— (V Rudniku) bil je včeraj kot župnik kanonično umeščen g. Gregor Šlibar, bivši kapelan pri D. M. v Polji.

— (Politiško društvo „Edinost“) ima v nedeljo, 16. t. m. ob 10¹/₂ uri predpoludne odborovo sejo.

— (Hrvat v Slavjanskega zboru) Te dni došel je v Zagreb h. g. Dumičić preprost dalmatinsk zidar. Imel je delo v kleti, a pustil delo in izrekel, da hoče pevati. Gosp. Dumičić ga vpraša, kaj zna peti, a zidar odgovori, da zna „Liepa naša domovina“. Gosp. Dumičić se je prepričal, da ima Dalmatince krasno grlo in svež tenor in pelje ga k Slavjanskemu. Poslednji čuvši ga peti „Liepa naša domovina“ in „Maričica mala“, vsprejel ga je takoj v svoj zbor.

— (Mohorjeve družbe tajnik) objavil je v „Miru“ nastopni dopis: Dopisnik iz Beljaške okolice v zadnji številki „Mira“ izrekel je željo, naj bi se v „Slov. Večernicah“ ali pa v „Koledarji“ družbe sv. Mohorja mej drugim berilom priobčeval tudi po jeden igrokaz za slovensko ljudstvo. Ta misel je izvrstna, in prav nič se ni bati tega, kar pravi slavno uredništvo v „opazki“, da bi se moglo družbi zaradi take tvarine kaj očitati, češ, da je postala glumačka ali pa celo prestopila svoj delokrog. Saj je omenjenima dvema knjigama glavni namen, prinašati leposlovnega blaga „v pouk in kratek čas“, in ta namen se dosega ravno tako dobro z lepimi igrokazi ali dramatičnimi prizori, kakor pa z navadnimi povestmi; knjiga postane le še tem zanimivejša, čim raznoličnejši so spisi po vsebini in obliki. Samo tega se je bati, da bo takih stvari še težje dobiti od naših pisateljev, kakor pa dobrih, družbi ugajajočih povestij. Sicer pa nazna-

njam, da sem iz istih razlogov, kakoršne navaja g. dopisnik, že začetkom tega leta zaprosil znanega družbinega pisatelja za dramatičen prizor, ki naj bi prišel s podobo že v prihodnjem koledarji. Morda s s temi vrsticami vspodbudi še kak drug pisatelj, ki v dramatični obliki spiše kaj kratkega za družbo ter jej pošlje spis v pregled. Za vzgled naj bi služili podobni spisi drugih literatur, prirejeni za predstave v katoliških odgojiščih in društvi rokodelskih pomočnikov. Oseb v igrokazu, menj ko jih je treba, bolje je. Bog daj srečo!

— (Mestni svet Tržaški) je v tajni seji glede učiteljskih mest ukrenil tako: Nekdanji ravnatelj šole v Rojanu, Jurij Bonin, ostane kot učitelj na istej šoli, na njegovo mesto je imenovan učitelj Štefan Klemenčič. Anton Požar je imenovan ravnateljem ljudske šole v Trebčeh, Josip Mozetič v Barkovljah, Josip Jančar na Ketnari, Matej Masten na Vrdeli, Anton Valentinčič na Opčinah, Josip Koren na Proseku, Josip Pertot v Bazovici, Anton Čargo v sv. Križi in Ivan Sovič v Skednji.

— (Iz Slavine) se nam poroča 12. marca: (Otrok prepuščen samemu sebi — žrtva ognja.) — Bilo je včeraj okoli dveh popoldne. Po ulici skače in dirja nekaj gorečemu snopu podobnega. Sosedje pribite ter spoznajo človeško bitje vse v plamenu. Z vodo in prstjo so gasili, toda prepozno! Štiri-letna deklica bila je toli opečena, da za njo ni bilo nič več upanja. Ob 9. uri zvečer je izdihnila svojo angeljsko dušico. Kdo je kriv tej nezgodi? Oče, stari oče in dekla ne, kajti ti so šli po oprasku z doma. Jedina nje varuhinja mačeha pa jo je skrbno pozaklenivši svoje shote popustila samo doma v kuhinji, na ognjišču pa je plapolal ogenj ter odšla v gostilno. Še le po dolgem iskanju se je vrnila k revi do smrti opečeni. Kdo je tedaj kriv nezgodi? Mačeha! Ne sme se trditi tega. Pač pa je kriva morda tista moč, katera marsikatero žensko slepo od doma vleče, to je: obiranje ljudij, nabiranje dvomljivih snovij, celó za anonymna pisma in marsikaj temu podobnega. Ona nabira, nje varovanka pa — gori; nje mož, cerkovnik bo pa — zvonil.

— (V Velikih Laščah) vršile se je 19. januarja t. l. volitev v občinski odbor. Županom je izvoljen poštar Matija Hočevnar; odborniki: Josip Pavčič, nadučitelj, Ljudevit Salloker, zdravnik in Ignacij Virant, zemljak.

— (Nova Knjižnica) Marljivi gosp. Anton Kosi, učitelj v Središču, izdal in založil je lično knjižico „Narodne legende za slovensko mladino.“ Rokopis tej knjižici je kritično pregledal gosp. dekan Skuhala in se o njem prav pohvalno izrazil. Knjižica, ki ima 39. str. in stane le 18 kr., obseza 22 legend (Najslajši smeh, Prevzetna kmetica, Jezus in plavice, Jezus in ošabni kosec, Jezus in sejalec, Bodimo usmiljeni in odkritosrčni, Jezus in sv. Peter, mlatiča, Dvombe sv. Petra nad božjo pravičnostjo, kako je sv. Peter konja podkoval, Nepotreben strah sv. Petra, Sv. Peter — godec, Kako se sv. Peter nepremišljeno izda, Kako je sv. Peter hotel zemlji vladati, Kako sta Zveličar in sv. Peter na planem prenočila, Zakaj nema volk več take moči v križi, kakor jo je imel poprej, Kako je sraka nastala, Kako so bučele nastale, Od kod je vinska trta, Od kod so gobe, Sv. Martin, Sv. Gregor.) Po tej vsebini vsakdo razvidi, da je knjižica priporočila vredna in prikladna za našo mladino.

— (V Bohinjski Bistrici) bili so 14. februarja t. l. povodom volitve v srenjsko predstojništvo izvoljeni nastopni posestniki: Jakob Preželj, srenjskim predstojnikom; Josip Sodja, Martin Ravnik in Ivan Mencinger iz Bistrice, Josip Rozman z Polja, srenjski svetovalci.

— (Za dijaško kuhinjo v samostanu č. č. gg. oo. minoritev na Ptui) so znova nastopni p. n. čestiti gospodje blagodušno darovali: G. dr. Jakob Ploi, odvetnik, 4 gld.; g. Kunstek Lukež, prof., 2 gld.; g. Cilensek Martin, profesor, 1 gld.; č. g. Majcen Ferdo, profesor, 1 gld.; č. g. Bratuša Alojzij, beneficijant, 1 gld. 5 kr.; č. g. Črnko Marka, korvikar, 1 gld. 5 kr.; č. g. Šalamon Francišek, mestni kapelan, 1 gld. 5 kr.; č. g. Čuš Janez, kapelan v Wettnaunstätten, 5 gld.; po č. g. Majcenu Ferdu: preč. g. Meško Davorin župnik pri sv. Lovrenci v Slov. Gor., 5 gld. in č. g. Slekovec Matevž, župnik pri sv. Marku pod

Ptujem, 5 gld. Vsem tem preblagim dobrotnikom in iskrenim ljubiteljem izrekamo gimnazijske mladine najpristrčnejšo zahvalo in stoterni „Bog plati!“ Nadaljne milodare vsprejema preč. g. o. Benko Hrčič, gvardijan in župnik na Ptujem.

— (Razpisano) je mesto načelnika zemljišnih knjig pri deželnem sodišči v Ljubljani, Prošnje do 24. t. m. — V Dragatuši razpisani sta druga in tretja učiteljska služba. Plača 450 gld. in 400 gld. s prostim stanovanjem. Za tretje učiteljsko mesto želi se ženska moč.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Vadovice 12. marca. Ob 10. uri začel je predsednik čitati obsodbo. Obsojeni so: Klausner na 3, Herz na 4, Löwenberg in Landerer vsak na 4 leta in šest mesecev, Neumann na tri, Ivanicki na poldrugo leto, Sadger, Barber in Schöner vsak na dve leti, Wasserberger na poldrugo leto, Ehrlich in Einhorn vsak na jedno leto teške ječe. Gonjači dobili so od treh mesecev do šest tednov. Vsi krivci obsojeni so v troške. Herz in Löwenberg, Neumann in Ivanicki pa še posebej vsak na 100 gld. globe, katero imajo plačati vojaškemu erarju.

Rim 12. marca. V zbornici predložil Crispi zakonski načrt, da se postavi Mazziniju narodni spomenik v Rimu in zahteval za ta predlog nujnost.

Berolin 12. marca. Zbornica odklonila Stablevskega predlog, da bi se pri poučevanju poljskih otrok v veronauku uporabljal poljski jezik.

Rim 13. marca. Zbornica dovolila s 143 proti 89 glasom 17,500.000 frankov za brezdimni smodnik in zgradbo potrebne tovarne.

Budimpešta 13. marca. Zbornici poslancev naznanil Tisza, da je danes dal svojo ostavko in cesarja prosil, da bi jo vsprejel. Naravna posledica tega, da odloži zbornica seje za malo časa, dokler se ne sestavi novi kabinet. Tisza načrtal je potem nagibe svoji ostavki. Ti nagibi so jedino le iskati v njegovem stališču glede domovinskega zakona. Predsednik odloži zasedanje, dokler ne dojdejo vesti o sestavi novega ministerstva.

Razne vesti.

* (Razmere na turških poštah.) Če prinesesh pismo na turško pošto, moraš biti jako previden. Pismo položiš na mizo uradniku, ki zahteva jeden pijaster. Denar položiš na mizo in čakaš dalje. Uradnik položi denar in pismo na stran. Uradnik te vpraša čez nekaj časa, kaj bi še rad. Odgovoriš, da čakaš, če se bode prava znamka pritisknila na pismo. Uradnik jo sedaj pritiska. Ti pa še ne smeš oditi, temveč moraš še čakati. Uradnik te zopet vpraša, kaj želiš. Odgovoriš mu, da se marka mora še prekoklevati. Uradnik smeje se pritiska pečat in ti sedaj brez skrbi odideš, kajti uradnik nema nobenega interesa sedaj, da bi pismo poneveril, če morda iz njega debelosti ne sklepa, da bi utegnila notri biti kaka večja vrednost. Če pa nesi tako previden, se pa pismo v kak kot vrže, pijaster ki si ga plačal, pa zgine v uradnikov žep. Jednako moraš biti previden pri oddaji brzovjave.

* (Sultanova konjarnica.) Konjarnica sultana maročanskega ima 15 konj, ki so vredni toliko kakor kaka kneževina. Trije so arabske, dva pa berberske pasme. Vsak tak konj ima več sto let nazaj sezajoč rodovnik, ki je podpisan od priči in potrjen s cesarskim pečatom. Porod konj se vrši vselej v navzočnosti petih prič. Najlepši izmed teh petih konj je „Sohair“, katerega jezdi sultan le ob velicah praznikih ali pri vsprejemu kacega princa. Sultan pa ima še drugo konjarnico za rodbino svojo in služe, v katerej je 700 konj.

* (Hitro pravosodje.) Redno pravosodje v Ameriki je kaj počasno, pa je ondu tudi krajše postopanje. Dne 27. februarja je pet oseb hotelo razdreti železnični nasip mej Arkanason in Lusiano, da bi vlak skočil iz tiru. Tri so prišli in takoj ustrelili, 2 sta ušla.

* (Nekaj za ženske.) Ruska baronka Kiara Deckler v Tiflisu namerava zbrati album ženskih lepote zadnjega desetletja devetnajstega stoletja. Zaradi tega pozivlje ves ženski svet, da naj pošiljajo fotografije svoje v Tiflis, seveda le one, katere se prištevajo krasoticam. Te fotografije ocenjevale se bodo po strokovnjakih o sodbi ženskih lepote in se bodo vzele v napominani album. Ta album hranilo bode potem etnološko društvo v Moskvi, da se bodo še pozni potomci lahko divili krasoticam našega veka. Torej, lepote, pozor!

SLOVANSKI SVET

prinaša v 5. številki naslednjo vsebino: Prav stavljeno vprašanje. — O kritiki dr. Mahnič. II. K nasprotniškim razpravljanjem o nam očitnem razširjanju protestantskih načel. (Dalje.) — Koncerti Slavjanskega. — Dimitrij Aleksandrovič Agrenjev-Slavjanskij. — Ruske drobtinice. — Dopisi. Iz Prage. Iz Galicije. — Pogled po slovanskem svetu. a) Slovenske dežele. b) Ostali slovanski svet. — Književnost.

„SLOVANSKI SVET“ izhaja po dvakrat na mesec, vselej 10. in 25. dne meseca, in se pošilja naročniku izdajatelju „SLOVANSKEGA SVETA“ v Gorico. — Naročnina znaša: za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld., za četrt leta 1 gld. Za Ljubljanske naročnike in dijake velja: celoletno 3 gld. 60 kr., pololetno 1 gld. 80 kr., četrtletno 90 kr.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Vabilo.
Jutri dne 14. t. m. je izredno važna vaja čitalniškega pevskega zbora. Želeli je, da se gg. pevci udeležijo te vaje polno številno. Čitalniški pevski odbor.

Tuget:
12. marca.

Pri **Malič**: Heller, Kölbel, Kauscheg, Vogel z Dunaja. — Manz, Flurl z Bavarskega. — Opolek iz Prage. — baron Lazzarini, vitez Guttmansthal iz Grada. — Krill iz Heba. — Hofbauer iz Tržiča. — Muschitz iz Švice. — Bing-quisser iz Spitala.

Pri **južnem kolodvoru**: Logar iz Dinjana. — Čop iz Most.

Pri **Bavarskem dvoru**: Snaj iz Sterjaka. — Pelgrin, Gode iz Kočevja. — Wendlinger iz Bregence. — Rossmann iz Loga.

Umrli so v Ljubljani:
V deželnej bolnici:
11. marca: Gregor Kopsč, gostac, 70 let, za oslabljenjem. — Fran Jakšič, rudar, 42 let, za jetiko.
12. marca: Jožef Sterniša, pisar, 27 let, za jetiko. Reza Pečnik, učiteljska gojiteljica, 20 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
12. marca.	7. zjutraj	746.7 mm.	— 3.6° C	sl. vzh.	jas.	
	2. popol.	745.6 mm.	10.0° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	745.9 mm.	3.2° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 3.2°, za 0.4° nad normalom.

Dunajska borza
dné 13. marca t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danés
Papirna renta	gld. 88.10	—	gld. 88.20
Srebrna renta	88.20	—	88.20
Zlata renta	109.95	—	110.05
5% marcna renta	102.15	—	102.30
Akcije narodne banke	934	—	933
Kreditne akcije	315.25	—	315.75
London	119.35	—	119.25
Srebro	—	—	—
Napol.	9.43 1/2	—	9.43
C. kr. cekini	5.61	—	5.62
Nemske marke	58.40	—	58.40
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1854	100	177	75
Ogerska zlata renta 4%	102	105	5
Ogerska papirna renta 5%	98	65	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2 % zlati zast. listi	117	50	—
Kreditne srečke	100 gld.	186	—
Rudolfove srečke	10	20	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	161	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—	—

Javna zahvala.
Vsem ljubim prijateljem in znanec, kateri so se udeležili pogreba mojega očeta

Florijana Polše-ta

dne 11. marca 1890 v Litiji, izrekam s tem svojo najsrčnejšo zahvalo.

V Trbovljah, dne 12. marca 1890.

(216) **Florijan Polše.**

Zahvala.
Iskrena zahvala vsem, ki so mej boleznijo in ob smrti nepozabljivega nam soproga, oziroma očeta, deda in tasta, gospoda

FELIKSA MAGOLIČA

izkazali svoje sočutje, kakor tudi darovateljem krasnih vencev in mnogoštevilnim spremljevalcem pokojnega k večnemu počitku, posebno pa gospodom pevcom slavnega delavskega pevskega društva „Slavec“ za ganljivo nagrobno.

V Ljubljani, 13. dan marca 1890.

(220) **Rodbina Magoličeva.**

Ponudba.
200 litrov najfinejšega, doma skuhanega, naravnega **brinovca**
po 2 gld. liter, v majhnem ali velikem naročilu, dobi se pri (206—2)
Franju Paulin-u v Šentrapertu (Dolenjsko).

Mi s tem naznanjamo, da gospod **Avust Müller** več ne pripada našej tvrdki, torej ni več opravičen opravljati za firmo našo kakeršnih si bodi poslov. (219)

Z velespoštovanjem
Za zalogo piva bratov Reinighaus v Ljubljani
Makso Zinnauer.

Otvorjenje gostilne v Medvodah.
Usojam si uljudno naznanjati p. n. občinstvu, da sem prevzel občno znano

gostilnico
gospe Marije Jamnik po dom. Tosnik
v Medvodah
in jo bodem otvoril v sredo 19. marca t. l.
Za dobre pijače in izvrstna jedila se bode najboljšje skrbelo.

(217—1) **Anton Gruber**
gostilničar.

Najboljša
Brnska sukna
razpošilja po originalnih tovarniških cenah
tovarna finega sukna
SIEGEL-IMHOF
v Brnu.
Za elegantno pomladno in poletno moško obleko
zadosti je 1 odrezek v dolgoti 3-10 metra, to je 4 Dun. vatli. 1 odrezek velja:
gl. 4.80 iz navadne
gl. 7.75 iz fine
gl. 10.50 iz jako fine
gl. 12.40 iz najfinejše

(129) **pristne ovčje volne.**
Nadalje so v največji izbiri: s svilo pretkana grebenasta sukna, blago za ogrtače, loden za lovec in turiste, peravične in tosking za salonske obleke, predpisana sukna za gg. uradnike, blago iz sukanca za moške in dečke, ki se sme prati, pristna pique-gilet-b aga itd. itd.
Za dobro blago, natančno uzorec odgovarjajočo in točno doposlja-tev se jamči.
Uzorec zastoj i franko.

Naznanilo.
Podpisani uljudno naznanjam, da bode

KAVARNA „EVROPA“
za časa popravljanja premeščena
v gostilniške prostore v isti hiši.

(218—1) **Anton Krapš**
kavarnar.

Naznanilo.
Castitim gospodom naročnikom in prijateljem

pivovarne Senožeske
usojam si naznaniti, da se bode v prihodnje

izvrstno sveže pivo
po najkulantnejših cenah izdavalo in prosi za mnogo-brojna naročila

(171—5) **Tomaž Holt**
posestnik pivovarne v Senožecah.

Ker mi vsled naglega premeščenja s Krškega v Litijo ni bilo mogoče posloviti se osobno pri vseh dragih prijateljih, tovariših in znancih — zlasti v bližnji okolici Krški, kličem vsem tem potom prisrčni

„Z Bogom!“ in „Na zdar!“
V Litiji, dne 12. marca 1890.

Jernej Ravnikar.

Na najnovejši in najboljši način
umetne (1083—20)
zobe in zobovja
ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombo-vanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca
zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

IVAN JAX
v Ljubljani.
Velika zaloga
šivalnih strojev
za rodovine in obrtnike.

Cenike
pošiljam
zastonj in franko.

(942—18)

Dr. Friderik Lengiel-ov
Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrti njeno deblo, je od pamtiveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer ž njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznatne luske od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zglati na obrazu nastale gube in kožave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeluje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50.

Zaloga v Ljubljani pri U. pl. Trn-koczy-ji, lekarji. (179—25)